

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2015 roku

sprawy z powództwa R. Ś.

przeciwko (...) spółce z o.o. w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z o.o. w G. na rzecz powoda R. Ś. kwotę 13.855,36 zł (trzyście tysięcy osiemset pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 8.610 zł od dnia 15 maja 2012r. do dnia zapłaty;

- 5.245,36 zł od dnia 26 maja 2012r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.110 zł (trzy tysiące sto dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód **R. Ś.** w pozwie skierowanym przeciwko **(...) sp. z o. o. w G.** domagał się zapłaty kwoty 13.856 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 8.610 zł od dnia 15 maja 2012 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 5.245,36 zł od dnia 26 maja 2012 roku do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadził działalność gospodarczą, w ramach której sprawował na rzecz pozwanej funkcję kierownika budowy sportowych obiektów zewnętrznych. Pozwana w zamian miała mu wypłacać wynagrodzenie w kwocie 6.500 zł netto. Umowa została zawarta na czas określony, tj. do dnia 30 listopada 2011 r., po czym, w sposób dorozumiany, została przedłużona na czas nieokreślony. Dnia 26 marca 2012 r. strony ustnie uzgodniły podwyżkę wynagrodzenia powoda o 500 zł, pozwana zapłaciła następnie za dwie wystawione przez powoda faktury, które ową podwyżkę uwzględniały. W dniu 1 maja 2012 r. zaproponowano powodowi nowy sposób rozliczenia, na który nie wyraził zgody i w dniu 4 maja 2012 r. umowę wypowiedział. Pozwana, mimo wezwania, nie zapłaciła powodowi za dwie ostatnio wystawione przez niego faktury ((...) i (...)).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 lipca 2013 roku, sygn. (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana potwierdziła, iż strony łączyła umowa zlecenia, która została przedłużona w wyniku rozmowy pomiędzy powodem a ówczesnym członkiem zarządu pozwanej, A. W., w dniu 1 grudnia 2011 r. Pozwana zakwestionowała jednak, by strony uzgodniły podwyższenie wynagrodzenia należnego powodowi, podniosła natomiast, iż pomiędzy stronami uzgodniono, że w okresie zimowym, kiedy to prac się nie prowadzi, wynagrodzenie powoda będzie obniżone o 50%. Powód bezpodstawnie wystawiał zawyżone faktury, na podstawie których księgowość pozwanej spółki dokonywała przelewów bez uzgodnienia z zarządem. Ponadto pozwana wskazała, że powód w okresie październik – marzec 2012 r. nienależycie wywiązywał się ze swoich obowiązków, co doprowadziło do opóźnień prac, wskutek których zamawiający naliczył pozwanej kary umowne za okres od 14 lutego do 9 marca 2012 r. Brak zapłaty powodowi wynikał zatem z wzajemnych rozliczeń stron. Z ostrożności procesowej strona pozwana podniosła zarzut potrącenia przysługującej jej wobec powoda wierzytelności z tytułu szkody poniesionej wskutek konieczności zapłaty kar umownych w łącznej kwocie 69.275,52 zł z wierzytelnościami powoda wynoszącymi 13.855,36 zł. W związku z tym, że wierzytelność pozwanej stała się wymagalna przed upływem terminów zapłaty wystawionych przez powoda faktur, roszczenie powoda o zapłatę odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia nie powstaje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 lipca 2011 roku, powód R. Ś., prowadzący wówczas działalność gospodarczą pod firmą (...), zawarł z pozwaną (...) sp. z o. o. w G. umowę zlecenia nr (...), w której zobowiązał się sprawować funkcję kierownika budowy sportowych obiektów zewnętrznych w zamian za wynagrodzenie miesięczne w ryczałtowej kwocie netto 6.500 zł. Umowa została zawarta na okres od 28 lipca 2011 r. do 30 listopada 2011 r., po czym została ustnie przedłużona.

(bezsporne, a nadto: umowa nr (...) – k. 10-12)

Strony ustnie przedłużyły czas obowiązywania umowy, ustalając wysokość wynagrodzenia powoda na 7.000 zł netto, a w razie wystąpienia przestojów zimowych – 6.000 zł. Strony rozliczały się co miesiąc, w oparciu o przedkładane przez R. Ś. faktury VAT. Poza wynagrodzeniem, do kwot wynikających z faktur wliczane były też poniesione przez powoda wydatki w związku z pełnieniem funkcji kierownika budowy (np. koszty przesyłek kurierskich, poczęstunku dla kontrahentów). Pozwana regulowała należności wynikające z ww. faktur, w tym – choć dopiero po wezwaniu do zapłaty przez powoda w dniu 7 maja 2012 r. – za fakturę (...) wystawioną dnia 16 kwietnia 2012 r. Zapłata za tę fakturę nastąpiła na polecenie prokurenta pozwanej, T. Z.. Pozwana nie uiściła należności jedynie za faktury (...).

(dowód: zeznania powoda – k. 466-468 oraz 469 (protokół elektroniczny), także w zw. z k. 181-183, zeznania świadka J. Z. – k. 185-186, faktury VAT – k. 106-111, korespondencja emailowa – k. 15-21, wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 26,27, potwierdzenie przelewu – k. 28, zeznania świadka T. Z. – k. 183-185)

Na skutek przedstawienia przez pozwaną nowego sposobu ustalania wysokości wynagrodzenia powoda, pozwany pismem z dnia 4 maja 2012 r. (nadany w dniu 7 maja 2012 r.) umowę wypowiedział.

(bezsporne, a nadto: w wypowiedzenie umowy wraz z dowodem nadania – k. 22,23, korespondencja emailowa – k. 24-25)

Powód w dniu 31 maja 2012 r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 13.855,36 zł tytułem należności wynikających z faktur VAT nr (...), które obejmowały wynagrodzenie powoda za kwiecień i maj 2012 r. Pismem z dnia 12 czerwca 2012 r. (nadany w dniu 12 czerwca 2012 r.) pozwaną wezwał do zapłaty z ww. tytułu pełnomocnik powoda, jednak bezskutecznie.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 30, wezwanie ponowne wraz z dowodem nadania – k. 31,32)

W maju 2011 r. rozpoczęta została budowa obiektów sportowych przy (...) w B., którą zakończono w marcu 2012 r. (zgłoszenie do odbioru nastąpiło 6 kwietnia 2012 r.). Powód został kierownikiem tej budowy na początku października 2011 r. (był ostatnim z 3 kierowników tej budowy). Już w momencie objęcia stanowiska przez powoda budowa

była opóźniona, co wynikało z niesolidności podwykonawców prac elektrycznych (podwykonawcy się nie pojawiali lub wycofywali z budowy), przy czym dobór podwykonawców nie należał do powoda, tylko do pozwanej. Powód prawidłowo wykonywał swoje obowiązki, pilnował interesów pozwanej, bronił jej stanowiska, po objęciu przez niego funkcji kierownika budowy prace nabrały tempa i jakości, a przerwy w budowie, pomijając warunki atmosferyczne, były związane wyłącznie problemami z podwykonawcami.

(dowód: zeznania świadka H. W. – k. 297-297 verte, zeznania świadka J. W. – k. 401-401 verte, zeznania świadka J. B. – k. 456-457 i k. 458 (protokół elektroniczny), zeznania powoda – k. 466-468 oraz 469 (protokół elektroniczny), także w zw. z k. 181-183, dziennik budowy – k. 112-160)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony postępowania, w szczególności wystawianych przez powoda faktur VAT, dziennika budowy, potwierdzenia zapłaty, zawartej między stronami umowy. Dokumenty te były w pełni jednoznaczne i przekonujące, a nadto nie były kwestionowane przez strony co do swej autentyczności, zatem brak jest podstaw, by odmówić im przymiotu wiarygodności.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie także w oparciu o zeznania świadków oraz stron postępowania, które ograniczone były do zeznań powoda. Zeznania powoda Sąd uznał za wiarygodne, bowiem były spójne, logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd zasadniczo dał wiarę również świadkom, którzy złożyli zeznania w toku niniejszego postępowania, mając na względzie, iż zeznania te co do zasady, wzajemnie ze sobą korespondowały, jak również znajdowały pokrycie w pozostałych dowodach zgromadzonych w toku niniejszego postępowania, przy czym były one spójne i logiczne. Sąd nie dał wiary świadkowi T. Z. i J. Z. w zakresie w jakim twierdzili oni, iż strony umówiły się na obniżenie wynagrodzenia powoda o połowę, a także w zakresie okoliczności dotyczących wywiązywania się powoda z obowiązków kierownika budowy w B.. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż świadek T. Z. jest prokurentem pozwanej, a zatem mógł być zainteresowany składaniem zeznań dla niej korzystnych, natomiast świadek J. Z. był członkiem zarządu w ww. spółce. Ponadto zeznania te zawierały pewne nieścisłości i sprzeczności, nie były pełne i jednoznaczne, ani nie korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności – odnośnie wysokości wynagrodzenia powoda – z korespondencją emailową, jak również sprzeczne były z nie negowanym przez stronę pozwaną faktem, iż faktury powoda opiewające na kwotę 7.000 zł netto były przez nią opłacane.

Odnośnie okoliczności prowadzenia budowy w B. i wywiązywania się powoda z obowiązków kierownika tej budowy, zeznania te sprzeczne były natomiast z zeznaniami pozostałych świadków, które Sąd wziął pod uwagę (H. W., J. W. i J. B.), aczkolwiek okoliczności te miały marginalne znaczenie dla istoty rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Powództwo było zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd dał wiarę powodowi, iż jego wynagrodzenie ustalone przy przedłużeniu umowy na czas od grudnia 2011 r. wynosiło 7.000 zł netto, bowiem fakt ten wykazany został przez powoda fakturami, które były przez stronę pozwaną opłacane. Sąd nie dał wiary tłumaczeniom strony pozwanej, iż księgowość firmy dokonywała przelewów bez uzgodnienia z upoważnionymi osobami, bowiem już sam fakt samowolnego działania przez księgowość należy uznać za mało prawdopodobny, ale potwierdzeniem słów powoda jest przede wszystkim fakt, że jedna z faktur ((...)) nie została opłacona od razu, a dopiero po wezwaniu do zapłaty ze strony powoda. Świadczy to o tym, że jakaś procedura weryfikacji faktur w pozwanej spółce musiała mieć miejsce. Poza tym, jak wynika z zeznań świadka T. Z. (prokurenta pozwanej spółki), wypłata wynagrodzenia za fakturę (...) nastąpiła na jego polecenie, można więc domniemywać, że i opłacenie innych faktur wymagało zgody osoby upoważnionej.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanej, jakoby powód, przy świadczeniu usług na jego rzecz, miał w sposób nienależyty wykonywać swoje obowiązki w okresie, na jaki opiewały sporne faktury, czyli w okresie kwiecień – maj 2012 r. Pozwany odnosił się do nieprawidłowości, które miały miejsce na budowie obiektów sportowych w B., jednak inwestycja ta zakończyła się w marcu, natomiast w kwietniu i w maju powód pracował na innych budowach, a co do wypełniania obowiązków na tych budowach pozwana nie zajęła stanowiska. Z tych też względów Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa, na okoliczność zawinionego i nienależytego wywiązywania się powoda z umowy, w szczególności nienależytego wykonywania funkcji kierownika budowy obiektu sportowego przy (...) w B., jako bezprzedmiotowy, bowiem budowa ta dotyczyła innego okresu niż okres, za który wynagrodzenie powoda stwierdzone było spornymi fakturami. Na marginesie należy zauważyć, iż z zeznań świadków wynika, że powód wypełniał rzetelnie swoje obowiązki związane z realizacją budowy w B..

Oceniając podniesiony przez stronę pozwaną zarzut potrącenia Sąd stwierdził, iż strona pozwana nie wykazała, by kara umowna, którą ją obciążono w związku z budową w B. wynikała z działań powoda. Ponadto oświadczenie o potrąceniu nie było powodowi przedstawione wcześniej przez pozwaną, zarzut ten zgłoszony został dopiero w sprzeciwie, który został podpisany przez pełnomocnika procesowego, nieumocowanego do składania oświadczeń materialnoprawnych w imieniu pozwanej, jak również sprzeciw ten dostarczony został pełnomocnikowi procesowemu powoda, który nie był z kolei umocowany do odbierania tego typu oświadczeń.

Mając powyższe na uwadze uznać należało, iż na podstawie art. 735 k.c. powodowi należało się wynagrodzenie za wykonane zlecenie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 i art. 481 § k.c. Mając na względzie, iż powód przedstawił pozwanej faktury VAT, których terminy płatności oznaczono na 7 dni od dnia 7 maja 2012 roku (faktura (...)) i 7 dni od dnia 18 maja 2012 r. (faktura (...)), żądanie zapłaty odsetek odpowiednio od dnia 15 maja 2012 roku i 26 maja 2012 r. było zasadne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13.855,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 8.610 zł od dnia 15 maja 2012 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 5.245,36 zł od dnia 26 maja 2012 roku do dnia zapłaty, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia (...) z dnia 28. 09. 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez (...) kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (...), jak w pkt. II wyroku zasądając od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości. Na koszty te złożyły się opłata od pozwu w kwocie 693 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)